

זכר צדיק לברכה

שנתיים לפטירתו של בעל ה"לב שמחה" ז"ע

שנתיים לשנות, אמרות, ומינים מלשונו הוהב של רבנו ה"לב שמחה" ז"ע

צבירה

חוק ההפלות

תשל"ט - שמי היהדות האפילו מגזירת ההפלות הקשה, ועיגון הפשע בחוקי הכנסת, רבנו יצא במלחמת אש דת, לתיקון החוק, שאלוהו מקורביו, הלמאי מסירות שכוז לענין לא לנו לכאורה. השיב: "דאס איז גיווען דער חטא פין דור המבול, צדיק הדור דארף דאס מתקן זיין".

לימים דן רבנו זצ"ל בנושא, שכה כאב לו, והעיב על מנוחתו, עם יבלחט"א אדמו"ר מויוניץ שליט"א, שאלו בין השאר האדמו"ר מויוניץ לפשר נחרצותו למאבק עיקש זה. השיב: מסביר בעל העקדה, מה חטאם של אנשי סדום ועמורה שאאע"ה לא יכל להצילם, לא מפני שכל האיסורים הותרו אצלם בהיתר גמור, אלא מפני שעוגנו בחוקיהם. הוא הדבר כאן - הטעים רבינו זצ"ל - מכת ההפלות הותרה בחוקי המדינה...

באסי עסקנים שכנס בנושא, העלה אחד הנוכחים את טענת מתנגדי החוק, כי ריבוי ילדים יקשה על משפחות מבחינה כספית. השיב לן רבנו על אתר: זרענו וכספנו ירבה כחול...

המתלקות המנהיג

בימי השבעה למרן אדמו"ר ה"בית ישראל", היה רבנו אפוף שרעפי מעלה, כלפיד אש השמיע דברים מבהילים, אשר אינם אלא לידועי ח"ן וסוד, בין דברותיו בקודש אמר: ויהי נא פי שנים ברוחך אלי וגו', וכי איך יתכן שיתן לו פי שנים ממה שיש

לו עצמו. ואפשר הכוונה שכשמנהיג מסתלק הוא משאיר למנהיג שבא אחריו כת פי שנים, מכיון שגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם.

ארץ ישראל

אהבתו וחבתו לארץ ישראל, היתה ידועה, מעשיות רבות הילכו על כך, בעת שנסע בפעם האחרונה מא"י לפולין אמר למלוהו על הספינה, שבפעם הזאת הוא כבר יביא את אביו לא"י על אף ההתנגדות הקשה שתייה מהעולם.

באחד הימים טובים האחרונים ששהה בפולין עמד והביט לעבר קהל החסידים ואמר: אני חושב איך לפעול כדי להביא את כולם לארץ ישראל.

אמר: ואהי' להם למקדש מעט אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל. למה דווקא בבבל? אלא שבארץ ישראל בתי כנסיות ומדרשות הם יותר ממקדש מעט...

חילולי שבת

קודם הנהגתו בקודש, התקיימה הפגנה גדולה באשדוד עקב חילולי שבת, עלה אף הוא על רכב כשפניו לכיוון אשדוד לשבות שבת, ואמר על כך: באבידה כ' והתעלמת ודרשו חז"ל פעמים שאתה מתעלם, כגון זקן ואינו לפי כבודו, אבל בשבת כ' ומשבתותי העלימו עיניהם, ואין את המיעוט של זקן ואינו לפי כבודו.

רכנות

כשנבחר הרב שיינין לרכנות בעיר אשדוד, הגיע לקבל ברכתו ועצתו של רבנו זצ"ל, אמר לו רבנו: איתא אהוב את המלאכה ושנא את הרכנות, הפירוש אהוב את המלאכה שברכנות, ושנא את השררה והכבוד שברכנות.

תורה

אמר: מים עמוקים עצה בלב איש, אין מים אלא תורה, מים עמוקים, טיף לערנען, שטייט אין רמב"ם אריין לייגען די תענוגים אין תורה, זאת היא העצה נגד היצה"ר, כדאיתא אין מחשבת וכו'.

ערד

רבות דיבר בשבחה של ארץ ישראל בכלל וערד בפרט, שיחה שלימה נתן פעם בענין שבחה ומעלותיה של גרר - ערד. סיפר פעם למקורביו: כשהייתי בערד פעם, נשאר על השולחן חצי תפוח וחצי תפוח, וכשבאתי לשם אחרי כחודש מצאתי אותם עדיין טובים ולא רקובים, ואמר: כי האויר בערד הוא צח, ואין כאן זבובים ויתושים. והוסיף: וישב יצחק בגרר הוא ערד וימצא וכו' מאה שערים, בגלל האויר הטוב לא הרקיבו.

דברים מעיתות ימי ההסגר, שבע שנות ההסגר, עת המתינו בדריכות לכל הגה ומוצא פה רבנו זצ"ל, קיבלנו דברים עתיקים, מוסמכים אך לא ידועים, מפנקסו של רושם, ידעו חסידים לשקול במאזני זהב כל מילה וכל משפט מאותם הדרכות מזהירים בימי אופל כואבים. ודפח"ח.

שוין קימען.
ואח"ז הוסיף ואמר: דער אייבישטער זאל העלפען מואל עולה לרגל זיין.

שב"ק שמיני ניסן תשמ"ז:
אמר: "שבת איז א אות, וואס איז דער אות - דעת, וואס איז דער דעת, לדעת כי אני ה' מקדשכם".

יום ה' כ"ג אייר תשמ"ז:
נכנס בנו של הרב מקומיות זצ"ל, להזכיר על יום השנה של אביו, ואמר: "קומיות'ע רב, אייליגער יארצייט".

יום ה' פר' בלק תשמ"ז:
נסע רבינו לבית הרפואה הר הצופים לבדיקות, בדרך הראו לו את בנין האוניברסיטה המורמונית, ושאל בכאב: "דער בנין שטייט נאך? דער בנין שטייט נאך?"

ש"ת שב"ק תשמ"ז בליל החג:
"שמחת תורה, מ'פרייט זעך מיט די תורה, אז מאיז מקיים די תורה, דאס איז די שמחה".

יום ג' ויחי י"ב טבת תשמ"ז:
קרה הרבי למשמשו באמצע הלילה ואמר לו: "להביא לימות המשיח צי ברענגען משיחען, פארשטייסט וואס איך רעד צי דיר".

שב"ק פר' שמות תשמ"ז:
בעת שעברו אמר לסוכבים: "קחם נא אלי ואברכם".

ר"ח ניסן תשמ"ז:
אמר לר' ת.מ.: בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל, מדארף זעך צי גרייטען צי דעם".

מוצש"ק חוה"מ פסח תשמ"ז:
בדרכו לכותל המערבי אמר: סאיז שוין געניג, משיח דארף